

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 8 om Lejeforhøjelser som Følge af eventuelle Skattepaalæg er Flertallet ligeledes enig om, at Paragraffen kun tager Sigte paa Lovændringer vedrørende Ejendomsbeskatningen og ikke finder Anvendelse, hvis f. Eks. Omvurdering til Ejendomsskyld efter den bestaaende Lov ændrer Skattebeløbet.

Socialdemokratiets og Det radikale Venstres Medlemmer af Flertallet (Fr. Andersen [Kh.-Frb. ø. Stkr.], O. Andersen, Einer Jensen, J. Chr. Jensen, J. P. Larsen, N. P. Nielsen, Rager og Simonsen [Aarhus]) maa beklage, at det ikke har været muligt at gennemføre det fremsatte Lovforslag, idet dette efter vor Opfattelse netop baade gav den fornødne Beskyttelse for Lejerne og den fornødne Bevægelsesfrihed for Ejerne. Men da det under Forhandlingerne viste sig umuligt at opnaa Tilslutning til Lovforslaget fra hverken Venstre eller Konservative, har vi under Hensyn til Styrkeforholdet mellem Partierne i Landstinget, om end med store Betænkeligheder, fundet det nødvendigt at indgaa paa den Ordning, der har kunnet opnaas ved Forhandling med Venstre, for overhovedet at bevare en Beskyttelse for Lejerne saa længe som muligt for de Ejendomme, som den nugældende Lov omfatter.

Venstres Medlemmer af Flertallet (Elgaard, Himmelstrup, Jensen [Broby], Slebsager og Hans Jacob Sørensen) ønsker at fremsætte følgende Særbemærkninger:

Vi er nu som i 1925 Modstandere af en varig Boliglovgivning, og det er vor Opfattelse, at hvis man fra de Partiers Side, der den Gang gennemførte den nugældende Boliglov, i Stedet for vilde være gaaet ind i en Forhandling med Venstre om passende Overgangsbestemmelser, saa havde man nu for længst været færdig med alle Boligrestriktioner, og man havde efter al Sandsynlighed til lige nu staaet med en betydelig større Reserve af ledige Lejligheder, end Tilfældet er i Dag.

De Forslag om Overgangsbestemmel-

ser, som vi i Overensstemmelse med de Udtalelser, der blev fremsat af Venstres Ordfører ved Lovforslagets første Behandling, har stillet i Udvalget og faaet Tilslutning til, gaar kortelig ud paa at sikre Lejere i bestaaende Lejemaal i en vis nærmere fastsat Tid. Den Omstændighed, at de uheldige og uretfærdige Tilflytningsbestemmelser nu falder helt bort, har medvirket til, at vi har foreslaet en saa rigelig Overgangstid. Dog mener vi, at man straks ved den nugældende Huslejelovs Bortfald kan frigive alle Lejligheder paa 6 Værelser og derover. Disse vil altsaa med den kontraktmæssige Opsigelsesfrist fra 1. Maj staa til Ejerens fri Disposition. Endvidere vil alle Lejligheder, der i Øjeblikket er ledige, eller som maatte blive ledige i Overgangsperioden, det være sig ved Dødsfald (jfr. dog § 9), ved Opsigelse fra Lejerens Side eller ved lovgyldig Opsigelse fra Ejerens Side, straks blive unddraget enhver Restriktion og stillet til Ejerens frie Raadighed. Paa den Maade vil man efter vor Opfattelse i Løbet af faa Aar komme ud af de nuværende Tvangsforhold og tilbage til frie Tilstande paa Boligomraadet, og paa en Maade, der ikke vil volde nogen væsentlig Ulempe, hverken for Ejere eller Lejere.

For Provinsens Vedkommende vil Forholdene blive som hidtil.

Et *Mindretal* (Carlsen-Skiødt og C. J. F. Sven) kan ikke tiltræde det fremsatte Lovforslag. Mindretallet ønsker at følge den Linie, som det konservative Folkeparti har fulgt ved Behandlingen af Boliglovene efter 1920, nemlig en gradvis Afvikling af de ved Krigstiden skabte abnorme Forhold og en absolut Afstandtagen fra Bestemmelser, der kan virke hemmende paa Boligbyggeriet, og en Tilbagevenden til den Ejerens forud for Huslejelovgivningens Indførelse tilkommende Ret til at raade over sin Ejendom uden dog at prisgive Lejerne, hvorfor visse Bestemmelser til Modvirkning af urimelig høje Lejer foreslaas.

Da Ophævelsen af Boliglovgivningen for Provinsens Vedkommende i 1925 ikke